

Kitab Daniél - Nomer Tilu Puluh Dalapan

Ngungkabkeun Permata-Permata: Impian Nubuatan William Miller jeung Pamulihan Kaleresan

Jeff Pippenger

2024-01-02

Dina impian Miller anjeunna dipaparin hiji peti ku hiji panangan anu teu katingali. Dina impianana anjeunna dituntun pikeun ngartos ukuran peti éta minangka “genep pasagi” ku “sapuluh inci.” Sapuluh dikalikeun ku genep pasagi hasilna tilu ratus genep puluh, anu ngagambarkeun poé-poé dina sataun nubuat. Miller dipaparin hiji peti anu ngandung amanat anu kudu diwartakeunana, sarta amanat anu kudu diwartakeunana éta dumasar kana prinsip yén hiji poé dina nubuat Alkitab ngalambangkeun sataun. Peti éta nyaéta Alkitab, sarta pikeun Miller Alkitab kudu ditingali dina dimensi prinsip “sapopoé pikeun sataun” dina nubuat Alkitab.

“Patali jeung Pangandika Allah aya hiji konci anu muka peti mulia éta, pikeun kasugemaan jeung kasenangan urang. Kami ngarasa sukur pikeun unggal cahaya anu ngagenclang. Dina mangsa nu bakal datang, pangalaman-pangalaman anu ayeuna kacida misteriusna pikeun urang bakal dijelaskeun. Aya sawatara pangalaman anu bisa jadi moal kungsi kahartos sapinuhna ku urang nepi ka anu fana ieu ngagem kalanggengan.” Manuscript Releases, volume 17, 261.

Aya hiji “konci” anu napel kana peti dina impian Miller, anu ngagambarkeun metodologi anu dipingpin ku Miller pikeun dipaké.

“Jalma-jalma anu keur milu dina ngawarkeun béja malaikat katilu keur nalungtik Kitab Suci nurutkeun cara anu ku Bapa Miller kungsi dipaké. Dina buku leutik anu judulna Views of the Prophecies and Prophetic Chronology, Bapa Miller masihan aturan-aturan ieu di handap, anu basajan tapi wijaksana jeung penting, pikeun ulikan jeung panapsiran Alkitab:—

“[Aturan kahiji nepi ka kalima dicutat.]”

“Anu di luhur téh mangrupa sabagian tina aturan-aturan ieu; jeung dina pangajaran urang kana Alkitab urang sadaya bakal ngalakukeun kalayan hadé lamun merhatikeun prinsip-prinsip anu geus ditepikeun.” Review and Herald, 25 Nopémber 1884.

Nalika Miller muka peti éta, manéhna manggihan “sagala rupa jeung ukuran permata, inten, batu-batu mulya, sarta koin emas jeung pérak tina unggal ukuran jeung ajén, disusun éndah dina tempatna séwang-séwangan di jero peti éta; sarta ku kituna disusun, éta sadayana ngagambarkeun cahaya jeung kamulyaan anu taya tandinganana iwal ku panonpoé.” Miller manggihan permata-permata bebeneran anu ngawangun bebeneran-bebeneran dasar Adventisme. Bebeneran-bebeneran anu anjeunna manggihan téh “disusun” dina tatanan anu sampurna sarta ngagambarkeun cahaya panonpoé.

Miller tuluy nempatkeun eta bebeneran “dina hiji méja di tengah” sarta ngagero sakumna jalma supaya “sumping jeung tingali.” “Sumping jeung tingali,” mangrupa hiji lambang anu dicokot tina

bubukana segel-segel dina kitab Wahyu, sarta Miller ngawakilan jalma-jalma wijaksana anu ngarti kana amanat Daniel anu dibuka segelna dina taun 1798. Bebeneran-bebeneran anu diteundeun ku Miller dina éta méja téh nya éta bebeneran-bebeneran tina kitab Daniel anu geus dibuka segelna ku Singa ti kaom Yuda, sarta dimaksudkeun pikeun nguji generasi anu hirup dina mangsa waktu éta dibuka segelna. Ku sabab éta, opat sato galak dina Wahyu anu pakait jeung opat segel kahiji, jeung Miller, ngagero ka generasi éta supaya “sumping jeung tingali.”

Jeung kuring ningali nalika Anak Domba muka salah sahiji meterai, sarta kuring ngadéngé, saperti sora guludug, salah sahiji tina opat mahluk nyebut, "Geura datang jeung tingali." Jeung kuring ningali, sarta lah aya hiji kuda bodas; jeung anjeunna anu linggih dina éta kuda nyekel busur; sarta hiji makuta dipasihkeun ka anjeunna; sarta anjeunna maju bari nalukkeun, jeung pikeun terus nalukkeun. Jeung nalika Anjeunna muka meterai anu kadua, kuring ngadéngé mahluk anu kadua nyebut, "Geura datang jeung tingali." Jeung kaluar kuda séjén anu beureum; sarta kakawasaan dipasihkeun ka anjeunna anu linggih dina éta kuda pikeun nyabut karapihan ti bumi, supaya maranéhna silihunuh; sarta hiji pedang gedé dipasihkeun ka anjeunna. Jeung nalika Anjeunna muka meterai anu katilu, kuring ngadéngé mahluk anu katilu nyebut, "Geura datang jeung tingali." Jeung kuring neutep, sarta lah aya hiji kuda hideung; jeung anjeunna anu linggih dina éta kuda nyekel timbangan dina leungeunna. Jeung kuring ngadéngé hiji sora di tengah opat mahluk éta nyebut, "Sasukat gandum pikeun sapén, jeung tilu sukat jawawut pikeun sapén; tapi kudu ulah ngaruksak minyak jeung anggur." Jeung nalika Anjeunna muka meterai anu kaopat, kuring ngadéngé sora mahluk anu kaopat nyebut, "Geura datang jeung tingali." Jeung kuring ningali, sarta lah aya hiji kuda pucet; jeung ngaran anjeunna anu linggih dina éta kuda nyaéta Maot, sarta Naraka nuturkeun anjeunna. Jeung kakawasaan dipasihkeun ka maranéhna kana saparapat bumi, pikeun maéhan ku pedang, jeung ku kalaparan, jeung ku maot, jeung ku sato galak di bumi. Wahyu 6:1–8.

Nya éta Kristus, anu dilambangkeun minangka Singa ti kaom Yuda, anu muka segel kitab anu disegel ku tujuh segel dina kitab Wahyu, jeung nya éta Singa ti kaom Yuda anu muka permata-permata anu ku Miller disimpen dina méja, tuluy ngumandangkakeun ka sakumna jalma, “maraneh daratang jeung tingali.”

Kayaktian-kayaktian anu kapanggih ku anjeunna digambarkeun kalayan écés dina bagan panaratas taun 1843, anu ceuk Sister White dipingpin ku panangan Gusti, nyaéta panangan anu teu katingali anu sarua anu geus mawa ka Miller peti leutik pinuh ku permata. Tilu ratus bagan anu dijieun dina taun 1842 éta mangrupa kacumponan parentah Habakuk supaya nulis tetenjoan éta jeung ngajadikeunana écés dina papan-papan. Méja Miller di tengah rohanganana ngalambangkeun tilu ratus bagan (papan-papan) anu dibawa ku para utusan Millerite ka sakuliah dunya dina taun 1842 jeung 1843. Bagan éta, babarengan jeung bagan panaratas taun 1850, nyaéta “papan-papan” dina Habakuk pasal dua.

“Ieu téh kasaksian anu sapuk ti para pamaos jeung surat kabar Advent Kadua, nalika maranéhna nangtung dina ‘iman asalna,’ yén medalna bagan éta mangrupikeun kasumponan tina Habakkuk 2:2, 3. Lamun bagan éta mangrupa hiji jejer nubuat (jeung jalma-jalma anu mungkir kana éta ninggalkeun iman asalna), mangka nuturkeun yén 457 SM téh taun anu ti dinya 2300 poé kudu diitung. Perlu yén 1843 kudu jadi waktu anu mimiti diterbitkeun supaya

‘tetempoan’ éta ‘ngalangsar,’ atawa supaya aya hiji mangsa ngadagoan, di mana golongan parawan éta kudu ngalamun jeung sare dina jejer agung ngeunaan waktu, pas saméméh maranéhna kudu dihudangkeun ku Panjerit Tengah Peuting.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Jilid 1, Nomer 2.

Jalma-jalma anu mimiti ngaréspon kana éta amanat (permata), anu saterusna dilambangkeun dina méja Habakuk, dina mimitina ngan saeutik, tapi ku dikukuhkeunana prinsip sapoé pikeun sataun dina tanggal 11 Agustus 1840, éta jalma-jalma “nambahan jadi riungan.”

“Dina waktos anu kacida pasna sakumaha geus ditangtukeun, Turki, ngaliwatan para dutana, narima panangtayungan ti kakawasaan-kakawasaan sekutu Éropa, sahingga nempatkeun dirina dina pangawasan bangsa-bangsa Kristen. Kajadian éta luyu pisan jeung nubuat éta. Nalika hal éta jadi dipikawanoh, jalma réa jadi yakin kana benerna prinsip-prinsip panapsiran nubuat anu dipaké ku Miller jeung para babaturanana, sarta hiji dorongan anu matak héran dipasihkeun ka gerakan advent. Jalma-jalma anu boga élmu jeung kalungguhan ngahiji jeung Miller, boh dina ngawawar boh dina medarkeun pamadeganana, sarta ti taun 1840 nepi ka 1844 pagawéan éta ngalegaan kalawan gancang.” The Great Controversy, 334, 335.

Tuluy eta balaréa ngawiwirangkeun permata-permata éta. Dina éta waktu Miller badé ngaidentifikasi panyebaran permata-permata éta. Kecap “sumebar” mangrupa salah sahiji lambang utama tina “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, sarta Miller ngagunakeun rupa-rupa wangun kecap “sumebar” sapuluh kali dina pamedaran impianana. “Sapuluh” téh lambang tina hiji ujian, sarta nandaan pamahaman anu leres kana harti simbolis tina permata-permata Miller anu “sumebar” minangka hiji ujian nubuat pikeun maranéhna anu ka handapna jaman dunya parantos ngahontal.

Pangnolakan kana inten “tujuh kali” téh nya éta inten kahiji anu disisihkeun ku Adventisme Laodikia nalika maranéhna gagal dina ujian “panghamburan” Musa, anu geus ditepikeun ku Élia (Miller), dina taun 1863. Ti dinya saterusna, éta intan-intan bakal beuki sumebar, pacampur jeung nu palsu, sarta tungtungna katutupan sapinuhna. Katutupanana intan-intan anu mulya éta ahirna bakal nepi ka hiji tahap nalika petina (Alkitab) bakal diruksak.

Dina impian Miller aya bédana anu écés antara tujuh kali kahiji kecap “scatter” dipaké ku Miller, jeung tilu kali panungtung anjeunna ngagunakeun éta kecap. Sanggeus anjeunna nyebut “scatter” “tujuh kali,” anjeunna “jadi kacida pegat harepan jeung leungit sumangetna, tuluy calik sarta ceurik.”

Saacan Kristus, anu digambarkeun minangka Singa ti kaom Yuda, mimiti kana padamelan-Na pikeun muka segel-segel tina kitab anu disegel ku tujuh segel dina kitab Wahyu, Yohanes ceurik. Yohanes jeung Miller duanana ceurik nalika maranéhna ngartos yén peti permata (Firman Allah) geus dikubur ku permata-permata palsu.

Tuluy kuring ningali dina panangan katuhu Anjeunna anu linggih dina tahta hiji kitab anu ditulisan di jero jeung di bagian tukangna, disegel ku tujuh segel. Tuluy kuring ningali hiji malaikat anu gagah ngembarkeun kalawan sora tarik, “Saha anu pantes muka kitab éta jeung ngaleupaskeun segel-segelna?” Tapi taya saurang ogé, boh di sawarga, boh di bumi, boh di

handapeun bumi, anu sanggup muka kitab éta, atawa nengetan ka dinya. Jeung kuring ceurik kacida, sabab taya saurang ogé kapanggih pantes pikeun muka jeung maca kitab éta, atawa nengetan ka dinya. Tuluy salah saurang ti para kokolot nyarios ka kuring, “Ulah ceurik: tingali, Singa ti kaom Yuda, Akar Daud, parantos unggul pikeun muka kitab éta, jeung ngaleupaskeun tujuh segelna.” Wahyu 5:1–5.

Sanggeus panolakan anu beuki ngaronjat kana intan-intan anu kapanggih ku Miller sarta dipidangkeun ka dunya nepi ka ngahontal titik nalika Alkitab (peti perhiasan éta) diruksak, harita Miller ceurik.

“Saterusna abdi ningali yén di antara permata-permata asli jeung artos logam asli, maranéhna geus nyebarkeun jumlah anu teu kaétang tina permata palsu jeung artos logam tiruan. Abdi kacida benduna ku kalakuan maranéhna anu hina jeung ku kalalaworakeun rasa sukur maranéhna, sarta abdi negeskeun kasalahan maranéhna jeung nyawad maranéhna ku hal éta; tapi beuki abdi nyawad, beuki maranéhna nyebarkeun permata palsu jeung artos logam palsu di antara anu asli.

“Ti dinya kuring jadi kacida kaganggu dina jiwa ragawi kuring sarta mimiti ngagunakeun kakuatan ragawi pikeun ngadorong maranéhna kaluar ti éta kamar; nanging waktu kuring keur ngadorong kaluar saurang, tilu deui asup sarta mawa kokotor jeung serutan jeung keusik jeung sagala rupa runtah, nepi ka maranéhna nutupan unggal permata sajati, inten, jeung koin, anu kabéhna katutupan tina paningal. Maranéhna ogé nyacag-nyacag peti leutik kuring sarta ngaburak-barikkeunana di antara runtah. Kuring nyangka euweuh saurang ogé anu merhatikeun kana kasedih kuring atawa kana amarah kuring. Kuring jadi sakabéhna pegat sumanget jeung remuk haté, tuluy diuk sarta ceurik.”

Dina ieu tahapan dina impianana, kecap “scatter” geus dipaké “tujuh kali.” Tilu kali pamungkasna béda ti tujuh anu kahiji, ku kituna nempatkeun hiji tandatangan nubuat kana tujuh paburakna éta minangka lambang tina “tujuh waktu” dina Imamat dua puluh genep. Impian kadua Miller, sakumaha ogé impian kadua Nebukadnesar, sacara simbolis ngaidentifikasi “tujuh waktu.”

Sakumaha kaayaan Yohanes dina Wahyu pasal lima, nalika Miller ceurik, lalaki tukang sikat kokotor éta (Singa tina kaom Yuda), tuluy “muka panto” sarta asup ka rohangan éta. Gambaran visual ngeunaan Rama anu nyekel kitab anu diségel ku tujuh segel, anu teu aya saurang manusa ogé anu bisa muka, sarta anu geus nyababkeun Yohanes ceurik, dimimitian dina ayat kahiji pasal opat.

Sanggeus ieu kuring neuteup, sarta, tenjo, aya hiji panto kabuka di sawarga; jeung sora anu kahiji anu ku kuring kadéngé, saolah-olah sora tarompet nyarita ka kuring, anu ngadawuh, Naék ka dieu, sarta Kami bakal némbongkeun ka maneh hal-hal anu kudu lumangsung saenggeus ieu. Wahyu 4:1.

Miller ceurik sarta ningali hiji panto kabuka. “Nalika kuring keur ceurik kitu deui ngaraos prihatin ku kaleungitan kuring anu kacida gedéna jeung ku tanggung jawab kuring, kuring émut ka Allah, sarta ngadoa kalayan satia sangkan Anjeunna ngutus pitulung ka kuring. Harita kénéh panto kabuka, sarta aya saurang lalaki asup ka jero rohangan, tuluy sakumna jalma kaluar ti dinya; jeung

anjeunna, bari nyekel sikat kokotor dina leungeunna, muka jandéla-jandéla, sarta mimiti nyapuan kokotor jeung runtah ti éta rohangan.” Singa ti kaom Yuda jeung lalaki anu nyekel sikat kokotor éta sumping dina waktu kabukana hiji panto, nalika Yohanes jeung Miller ceurik. Kabukana hiji panto téh mangrupikeun lambang hiji parobahan dispensasional.

Bareng jeung Miller, manéhna ceurik sarta hiji panto dibuka, tapi manéhna ogé neneda. “Kami jadi kacida putus harepan jeung remuk haté, tuluy diuk sarta ceurik. Nalika keur kitu Kami ceurik jeung ngungun ku sabab rugi gedé jeung tanggungan Kami, Kami émut ka Allah, sarta kalayan sajero-jero hate neneda supaya Anjeunna ngutus pitulung ka Kami. Harita kénéh panto téh muka, sarta aya saurang lalaki asup ka éta kamar, nalika jalma-jalma kabéh ninggalkeun éta; sarta manéhna, bari nyekel sikat pikeun ngabersihan kokotor dina leungeunna, muka jandéla-jandéla, tuluy mimiti nyapuan lebu jeung runtah tina éta kamar.”

Doa anu jadi tanda pituduh dina sajarah poé-poé pamungkas, nya éta doa anu ditandaan ku Daniel jeung tilu jalma anu mulya dina pasal dua, sarta ogé ku Daniel dina pasal salapan. Ieu téh doa Imamat dua puluh genep ngeunaan “tujuh kali,” anu kudu didoakeun ku dua saksi dina Wahyu sabelas nalika maranéhna sadar yén maranéhna geus dipabalencarkeun. Dua saksi éta kudu ngulang naon anu geus dipigawé ku Daniel dina pasal salapan, nalika anjeunna ngaku yén anjeunna geus “dipabalencarkeun” minangka panggenepan tina kutuk Musa. Dua saksi éta kudu ngulang naon anu digambarkeun ku Miller dina impianana nalika anjeunna ngahontal titik nalika permata geus dipabalencarkeun “tujuh kali.”

Nalika éta doa diparengséan, hiji panto kabuka, lalaki anu nyangking sikat kokotor datang, sarta éta rohangan kosong. Riungan jalma-jalma jahat geus arindit, sarta hiji dispensasi anyar geus sumping. Tuluy Singa ti kaom Yuda, anu nyiru aya dina panangan-Na, “muka jandéla-jandéla, sarta mimiti nyapuan kokotor jeung runtah tina rohangan éta,” sarta nalika “anjeunna nyapuan kokotor jeung runtah, permata-permata palsu jeung duit logam palsu, kabéh ngalayang na kaluar tina jandéla kawas mega, sarta angin mawa éta kabéh ngajauhan.”

Jandéla-jandéla anu muka ogé nandakeun hiji pamilahan, sabab sakumaha runtah dibawa kaluar ngaliwatan jandéla, jalma-jalma anu geus ngalaksanakeun parentah anu kapanggih dina Malaki, anu maréntahkeun ka “imam-imam” dina poé-poé panungtung supaya, “bawa ka dieu sakabeh perpuluhan ka gudang, supaya aya kadaharan di imah Kami, jeung cobaan Kami ayeuna ku ieu, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, naha Kami moal muka pikeun maranéh jandéla-jandéla langit, sarta ngucurkeun ka maranéh berkah nepi ka euweuh tempat anu cekap pikeun narimana.” Panto anu muka jeung jandéla-jandéla anu muka ngagambarkeun hiji parobahan dina dispensasi anu kacumponan dina mangsa imam-imam jahat disingkirkeun, jeung imam-imam soleh keur dipaparin berkah.

Nalika lalaki nu mawa sapu kokotor mimiti meresihan lanté-Na, Miller saheulaanan nutup panonna. “Dina kasibukan éta sim kuring nutup panon saheulaanan; nalika dibuka deui, sagala runtah geus leungit. Permata-permata anu mulia, inten, sarta koin emas jeung pérak, ngagoler nyebar kalawan limpah di sakuliah rohangan.” Nu mulia jeung nu hina harita tuluy pisah sapinuhna.

Peti anu leuwih gedé tuluy ditempatkeun dina méja, sarta permata-permata anu paburencay dialungkeun ka jerona. “Saterusna anjeunna nempatkeun dina méja hiji peti, anu jauh leuwih gedé jeung leuwih éndah batan nu saméméhna, tuluy ngumpulkeun permata-permata, intan-intan, koin-koin, sagenggem-sagenggem, sarta ngalungkeunana kana peti éta, nepi ka teu aya hiji ogé nu kari, sanajan sawatara intan téh teu leuwih gedé batan tungtung jarum.” Kaleresan-kaleresan dasar Miller tuluy dihimpunkeun babarengan lain ngan ukur jeung Alkitab, tapi ogé jeung Roh Nubuat, sarta kaleresan-kaleresan éta jadi leuwih éndah jeung leuwih cemerlang batan kaayaanana anu asal.

Nalika urang nalungtik visi Walungan Ulai dina kerangka amanat anu dibuka segelna dina taun 1798, kudu kaharti yén sawatara tina éta bebeneran diwatesan ku raraga pamahaman anu dipasihkeun ka Miller. Ku kituna, pantes diarepkeun yén sawatara tina éta bebeneran bakal jadi leuwih jembar jeung leuwih éndah, sanajan sawatara di antarana bisa katingalina leutik atawa kirang penting.

Nalika kayaktian-kayaktian dipulihkeun deui, éta diasupkeun kana peti nu leuwih gedé, tuluy panggero éta deui dipidangkeun, lain ku Miller, tapi ku Kristus, (anu nya éta lalaki sapu kokotor, anu nya éta Singa ti kaom Yuda) supaya, “sumping jeung tingali.” Ieu nandakeun yén nembé kajadian hiji pambukaan segel, sarta pambukaan segel nu pamungkas téh nyaéta Wahyu Yesus Kristus anu lumangsung pas saméméh mangsa kasempetan ditutup, atawa sakumaha ku Sister White dicirian, nalika lalaki sapu kokotor geus asup.

“Kuring ngilikan kana peti éta, tapi panon kuring ngagenclang ku naon anu katempo. Maranéhna ngagenclang sapuluh kali leuwih mulya tibatan kamulyaanéhna nu baheula. Kuring nyangka éta geus digosok ku keusik ku tapak suku jalma-jalma jahat anu geus nyebarkeun jeung nginjak-injak éta dina lebu. Éta disusun dina tatanan anu endah di jero peti, masing-masing dina tempatna, tanpa aya tanda-tanda kanyeri tina jalma anu ngabuangkeun éta ka ditu. Kuring ngajerit ku kabagjaan anu kacida, sarta jerit éta ngahudangkeun kuring.” Early Writings, 83.

Wanci nu ngadagoan jeung kuciwa nu kahiji sumping dina 18 Juli 2020, sarta ti saprak Juli 2023, Singa ti kaom Yuda parantos muka segel pesen Wahyu Yesus Kristus. Muka segel éta ngawengku kitab Daniel, sarta urang bakal ngaréngsékeun panalungtikan urang ngeunaan impian Miller dina artikel salajengna.

Pagawéan jalma anu mawa sikat taneuh dilaksanakeun dina gawé bareng jeung “imam-imam anu wijaksana”, sarta pagawéan “imam-imam” éta, anu mangrupa dua saksi dina Wahyu pasal sabelas, jeung anu mangrupa tulang-tulang paéh anu geus dihudangkeun deui dina Yéheskiel pasal tilu puluh tujuh, ogé digambarkeun ku garis-garis séjén tina Firman Allah. Urang baris ngagunakeun sababaraha tina éta garis minangka saksi kadua pikeun naon anu geus urang idéntifikasi ngeunaan impian kadua William Miller.

“Kitab Suci dipasihkeun pikeun mangpaat urang supaya urang meunang pangajaran dina kabeneran. Sinar-sinar cahaya anu mulia geus katutupan ku mega kasalahan, nanging Kristus parantos sayaga pikeun nyapuan jauh halimun kasalahan jeung tahayul, sarta pikeun nembongkeun ka urang kilau kamulyaan Rama, supaya urang nyarios saperti para murid,

‘Naha lain hate urang ngagedur di jero urang, waktu Anjeunna nyarita ka urang di jalan?’”
Publishing Ministry, 68.